

Illea legun, ez kizkurtua,
alez askea baterik,
emango dizu euskal ukulluk
zisku hereka dirutik.

Aska betea, OC sikua,
or dauka beiak dirua;
bide ortatik edonork ere
gizenduko du ziskua.
Nik edo ortan nai nuke jarrai
beterik nere ukullua,
etxalde eder au izan dakidan
neretarren eredua.

EURI OSTEAN

Kalean bizi diran oietariko askok ez do euririk nai izaten; baseritarrak, bai; udan batez ere, labore saillak blei-blei dauzkagunean „goiari erreguka ari ni gera curia egin dezan. Baiña, ez gutxitan, trumoi la oiñaztu, iskanbil irakaragarriak ere sortu oi dira gure inguruan, itxarnpenetan dauzkagun uzta-soro, baratze, igali-zugaitz eta bazterrak osoan ondatzen dituztela. Gure ondamena sarri! Giza-sumeok ez bait daukago egurats-indarrakin nai duguna egiterik.

Doiñu: «Mutil gaztia.,,».

Laru-ikaraz dakust lugiña,
ezpaitu beti poz-atsegiña;
udako euria
—iraunkor, joria-
ez dugu sekulan arbuigarria.

Izugarrizko trumoi zarata
dantzugu; odei-sabel tximista;
zeru goitik azkar
arri xee, kazkabar;
euri tarrapata, erauntsia zakar.

Iñoiz, baita, leun dugu euria.
zillar mee, garden, zirimiria;
ostoz osto jausiz,
gainkia igurtziz,
lur-azalak duen miesa iraziz...

Oiuz ditugu soroak ernai,
uretan mamor, beste bein alai;
poliki dauzkagu
zelai ta esparru,
belar-zutez guri, bizi, parre-zantzu.

Izar liliak daude kulunka,
aien belarrak mutur makurka,
mutur gorriak ler,
larru-gorri, muker...
Oraintxe bai dala izadia eder!

Aurtxo pizkorrak zelaian dabiltz,
loxin-bearrez garo ta elbitz...
Loretxoen pare,
goia dute maite,
belardiz ibilki ater-azi gabe.

Otoz otoan sortu da kanta,
ikus txoriak alai eundaka;
beti jauzilari,
kantuz dira ari
laiño gaiñez kliska dagon euzkiari.

Dena da didar, gazte irrintzi,
arnas berritan zorion antzi;
aur, txori, galburu
irrika dituzu.
Nik orobat gazte doart biotz-barru.

Jator tantai dut euri udako,
au aiña eder etzait ezertxo;
larriren larria
maiz naiz ibillia,
alarik ere zait txit arrigarria.

Maiko ostean xamur dekusgu
ezpain-egalean irriaren keiñu.
Olaxe udaldian
arrasti txit eztian
dunbots, oiñaztu ta euria nastian.

GURE EGOITZA

*Eguneroko lanaren ondotik laket zaigu atsedean une.
Gaur, eguerdiko bazkari ostean, uztaillaren asikeran, Lore-
der-en geran guztiok etxeurreko intxaur-ondo mardoaren
itzalpean, esertoki zapaletan egokitu gera. Bereala, aurtxoak
eta guk, bakoitzak adierazi du barruan duena. Solasketa xa-
mur ondoren, barne-zoriari ezin eutsita edo, Jone-k abots
bete ta zoliz Elizanburu'ren kanta asi digu.*

Doiñu: «Fkusten duzu goizean...».

Gaur bazkal ondoan denok,
senar-emazte ta umeok,
etxe aurrean jarriok,